

Universitätsbibliothek Wuppertal

**Codicis Dn. Ivstiniiani Sacratissimi Principis P.P. Avg.
Repetitæ prælectionis Libri XII**

Justinian <I., Byzantinisches Reich, Kaiser>

Francofurti ad Moenum, M D LXXXVII.

Extravagantes

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

<urn:nbn:de:hbz:468-1-1733>

^aHinc sumpta 10 ¶ Omnes peregrini & aduenæ liberè hospitentur vbi voluerint: & hospitati, si testari voluerint, de rebus suis ordinandi liberam habeant facultatem: quorum ordinatio inconclusa seruetur. Si qui verò intestati decellerint, ad hospitem nihil perueniat: sed bona ipsorum permanens episcopi loci tradantur hæredibus, si fieri possit: vel in pias causas erogentur. Hospes vero si aliquid de bonis talium contra hanc constitutionem nostram habuerit, triplum episcopo restituat, cui visum fuerit assignandum: non obstante statuto aliquo, seu consuetudine, seu priuilegijs, quæ hactenus contrarium inducebant. Si qui autem contra presumpserint, eis deribus suis testandi interdicimus facultatem: ut in eo puniantur, in quo deliquerint: alias prout culpa qualitas exegrit, puniendo.

^bHinc sumpta 11 ¶ Agricultores ^b, & circa rusticitatem occupati, est aucth. agri- dum villis insident, dum agros colunt, securi sint qua- cultores. Cod. cunque parte terrarum: ita ut nullus inueniatur tam au- quares pigno. dax, qui personas, vel boues, agrorum instrumenta, aut si quid aliud sit quod ad operam rusticalem pertinet, inuadere, capere, aut violenter auferre presumat. Si quis au- tem huiusmodi statutum ausu temerario violare presumperit, in quadruplum ablata restituat, infamiam ipso iure incurrat, imperiali animaduersione nihilominus pu- niendus.

12 ¶ Nos verò Honorius episcopus, seruus servorum Dei, has leges à Friderico Romanorum Imperatore filio nostro charissimo pro utilitate omnium Christianorum editas laudamus, approbamus & confirmamus, tanquam in eternum valituras, & si quis ausu temerario, inimico humani generis suadente, quounque modo has infringere tentauerit: indignationem Dei omnipotentis, & beatorum Petri & Pauli Apostolorum se nouerit incurrsum.

EXTRAVAGANTES, QVAS NON nulli x i. collationem appellant.

QVOMODO IN LÆSÆ MA- iestatis crimine procedatur.

Tit. I. vel, Tit. XIX.

Henricus septimus, diuina fauente gratia Romanorum Imperator, semper Augustus.

Ad remedium multorum facinora qui ruptis totius debita fidelitatis habenis, aduersus Romanum imperium, in cuius tranquillitate totius orbis regularitas re- 60 quieticit, hostili animo armati conantur nedum humana, verumetiam diuina præcepta, quibus iubetur, quod omnis anima Romanorum principi sit subiecta, sceleratissimi facinoribus & assiduis rebellionibus demoliri: ne ex eorum absentia, in detestando læsa maiestatis criminis processus & sententia retardentur, & tanti sceleris nefanda temerario remaneat impunita: Hac edictali, Deo propitio, perpetuò valitura lege sancimus, ut in quounque læsa maiestatis criminis, & maximè vbi contra Romanorum imperatores vel reges aliquid quod dictum tangat afferatur commissum,

Pragmatici possit procedi per accusationem, inquisitionem, seu de- 6. 7. 8. 9. 10. vocant secer- nunciationem, summarie & de plano, sine strepitu, & si- 21. 20. 21. tam informa gura iudicij, prout illi qui iuridictioni præcessit videbitur tionem, qua expedire. Ad hoc, si qua communitas, corpus, vel collegi- de S. Clarum um, vel alia quævis persona, cuiuscunque status, dignita- 5. sent. 8. S. tis, vel conditionis existat, super dicto criminis pernun-

sententiam, & eius executionem procedatur: legibus & consuetudinibus non obstantibus quibuscumque. Hanc autem generalem legem nostram extendi iubemus ad præterita ^a, præsentia & futura: quam legem ex nunc abs ^b G.L.7. Co. de que alterius temporis expectatione transcursus suum in legibus. te grum vigorem decernimus obtinere.

QUI SINT REBELLES.

Tit. I I. vel, X X.

Idem ad perpetuam rei memoriam.

VONIAM nuper est ad auditum nostrum deducatum, quod inter nonnullos fideles & subditos nostros provinciæ Lombardiae, aliorumque locorum Italiae disceptationes & dubia sapientur, an infidelis & rebellis imperij quisquam reputari debeat, nisi prius per nostræ maiestatis sententiam condemnatus appareat: & nos attentes quod acta prava malorum potius quam verba sententiarum ipsos faciunt pœna condignos, & eo ipso quod quis peccat, correctionem meretur: & quanto plus differtur punitio, tanto amplius culpa crescit, & gentibus perniciosus in exemplum transit. Tenore præsentium declaramus, decernimus, & pronuntiamus, quod illi ^b omnes & singuli sunt rebelles, & infideles nostrim. Qui sint reperij, qui quomodo cunque publicè vel occultè contra belles. nostrum honorem & fidelitatem rebellionis opera faciunt, & contra nostri imperij prosperitatem aliquid machinantur: contra nos, seu officiales ^a nostros, in ijs quæ add. l. 5. Co. ad commissum eis officium pertinent, rebellando. Nulli ergo omnino hominum licet hanc paginam declarare. Stat. V. Clari- tationis & pronunciationis infringere, vel ausu temerario 5. sent. 8. Lej. contraire. Si quis autem hoc attentare presumperit, in- masst. in ver- dignationem nostram, & pœnam mille librarum no- si. querocia. stræ camera solvendarum se noverit incursum. Data Pisces IIII. Nonas Aprilis: regni nostri anno quinto, M. CCCXII.

LIBER DE PACE CON-

S T A N T I A E C O M P O S I T A ^b hæc consti-
INTER IMPERATORE FRIDE-
tutio pmul-
ricum & filium eius Henricum, & quosdam
gata est Con-
nobiles Alemaniæ ex una parte, & ci-
uentu princi-
uitates Lombardiæ, Marchiæ,
pū: vt & con-
& Romandiæ, ex
stitutio pos-
altera. ta 2. feud. 53.
Roncaliæ.

Tit. I I I. vel, X X I.

In nomine sanctæ & individuæ Trinitatis: Fridericus diuina fauente clemencia Romanorum Imperator, semper Augustus, & filius eius Henricus, sextus Romanorum Rex, Augustus. Imperialis clementia immensa serenitas mansuetata, eam semper in subditis suis dispensationem fauoris & gratiæ habere consuevit, ut quamvis districta seueritate excessuum delicta debeat & possit corriger: magis tamen studeat propitia tranquillitate pacis & pijs affectibus misericordiæ Romanum imperium regere, & rebellium insolentiam ad debitam fidem, & debitæ deuotionis obsequium reuocare. Ea propter cognoscat uniuersitas fidelium imperij tam præsentis ætatis, quam successivæ posteritatis, quod nos solita benignitas nostræ gratia, ad fidem & deuotionem Lombardorum, qui aliquando nos & imperium nostrum offenderant, viscera nobis innata pietatis aperientes, eos & societatem ac fautores eorum in plenitudinem gratia nostræ recipimus, offendit omnes & culpas quibus nos ad indignationem prouocauerant, clementer eis remittentes: eosq; propter fidelia deuotæ sinceritatis seruitia, quæ nos ab eis credimus certissimè recepturos, in nu-